

КОМИСИЈА ЗА РЕШАВАЊЕ СПОРОВА ПОВОДОМ РЕГИСТРАЦИЈЕ НАЗИВА НАЦИОНАЛНИХ ИНТЕРНЕТ ДОМЕНА при Привредној комори Србије, у саставу Душан Стојковић (председавајући), Слободан Марковић и Дејан Ђукић (чланови арбитражног већа), у арбитражном поступку по тужби тужилаца „Hans Georg Hagleitner, из Аустрије 5700 Zell am See, Lindenallee11, путна исправа број П1333873 и HAGLEITNER HYGIENE INTERNATIONAL GmbH привредно друштво са ограниченом одговорношћу на Lunastr. 5, 5700 Zell am See, Austrija које заступа Рашко Радовановић, адвокат из Београда, Змаја од Ноћаја 13 а, против регистранта, HASAN HIGIJENA доо Београд, Краљевачких жртава 5 чији је законски заступник Дара Милојевић, кога заступа Дејан Давидовић, адвокат из Београда, Крунска 22/20, ради преноса регистрације назива интернет домена »hagleitner.rs« и »hagleitner.co.rs« са регистранта на тужиоца другог реда, у Регистру националног интернет домена Србије на основу Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације назива националних интернет домена (Сл. Гласник РС, бр. 31/2011, 24/2012 и 67/14) донело је дана 01.08.2014. године, следећу:

ОДЛУКУ

I - УСВАЈА СЕ ТУЖБЕНИ ЗАХТЕВ РАДИ ПРЕНОСА РЕГИСТРАЦИЈЕ .RS НАЗИВА НАЦИОНАЛНИХ ИНТЕРНЕТ ДОМЕНА, тужиоца „Hans Georg Hagleitner, из Аустрије 5700 Zell am See, Lindenallee11, путна исправа бр. П1333873 ради преноса регистрације назива националних интернет домена: »hagleitner.rs« и »hagleitner.co.rs« у Регистру националног интернет домена Србије (РНИДС).

II - ОВЛАШЋУЈЕ СЕ Регистар националног интернет домена Србије (РНИДС), да у складу са чланом 27 и 31, *Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације назива националних интернет домена*, изврши пренос регистрације назива националних интернет домена: »hagleitner.rs« и »hagleitner.co.rs« са регистраната HASAN HIGIJENA доо Београд, Краљевачких жртава 5, на Тужиоца Hans Georg Hagleitner из Аустрије, 5700 Zell am See, Lindenallee11, путна исправа бр. П1333873.

Образложење

Тужиоци су дана 26.03.2014. године поднели тужбу Комисији за решавање спорова поводом регистрације назива националних интернет домена при Привредној комори Србије, а ради преноса регистрације назива домена »hagleitner.rs« и »hagleitner.co.rs«, са

регистранта на тужиоца другог реда, са прилозима, пуномоћјем за заступање и предлогом арбитра.

Тужиоци су у тужби навели да је тужилац првог реда носилац међународног жига „HAGLEITNER“ који је регистрован при Светској организацији за интелектуалну својину са дејством за територију Републике Србије под бројем 742846 за робе и услуге из класе 3, 16, 21 Ничанске класификације, а да је тужилац другог реда произвођач хемијских средстава за одржавање хигијене објеката и да је носилац права на коришћење жига „HAGLEITNER“ по основу Уговора о лиценци закљученог са тужиоцем првог реда дана 01.04.2010. године.

У тужби се даље наводи да су тужилац другог реда и Регистрант дана 07.04.2006. године закључили уговор о дистрибуцији тужиоцевих производа у складу са којим је Регистрант имао право и обавезу да ексклузивно дистрибуира производе тужилаца на територији Србије и Црне Горе. Регистрант је наведеним уговором био овлашћен да за време трајања уговора користи жиг на два начина: 1) ради регистрације пословног имена привредног друштва „Hagleitner“ доо и 2) ради оглашавања и обележавања производа тужиоца. Затим, да је Регистрант за време важења уговора регистровао називе интернет домене »hagleitner.rs« и »hagleitner.co.rs«.

Даље се наводи да је Уговор због неиспуњења уговорних обавеза Регистранта једнострано раскинут од стране тужиоца другог реда, са дејством од 31.10.2011.

У тужби се наводи да Регистрант након раскида уговора а до дана подношења тужбе није пренео регистрацију назива домена »hagleitner.rs« и »hagleitner.co.rs« које Регистрант користи без правног основа а чиме врши повреду међународног жига „HAGLEITNER“ јер се ствара заблуда у промету с обзиром да се Регистрант бави истом делатношћу као и тужиоци. Тужилац је Регистранту упутио молбе упозорења и опомене и да Регистрант и након тога није пренео регистрацију назива домена Тужиоцу. Даље се у тужби наводи да је Регистрант пристао да промени своје име, што је и учинио дана 12.02.2014. о чему се прилаже као доказ Решење Агенције за привредне регистре број БД.10587/2014.

Тужиоци су у виду доказа уз тужбу доставили:

- извод са интернет странице Светске организације за интелектуалну својину уз оверени превод судског тумача на српски језик,
- фотокопију извода из привредног регистра као доказ да је тужилац првог реда оснивач тужиоца другог реда и његов законски заступник – директор;
- фотокопију уговора о лиценци од 01.04.2010;
- фотокопију уговора о дистрибуцији од 07.04.2006;

- фотокопију обавештења о раскиду уговора о дистрибуцији од 07.04.2006;
- фотокопију решења о раскиду уговора од 27.04.2011;
- фотокопију опомене пред утужење Тужилаца од 30.09.2013;
- преписку између странака;
- фотокопију решења Агенције за привредне регистре којом је извршена регистрација промене пословног имена Регистранта;
- извод са интернет странице Агенције за привредне регистре о претежној делатности Регистранта.

Регистрант у одговору на тужбу наводи да Регистрант никада није одбио да пренесе регистрације домена на тужиоца, да не оспорава да је Тужилац првог реда власник жига и оснивач и законски заступник Тужиоца другог реда. Истиче да Регистранту није позната околност да су тужиоци међусобно закључили Уговор о лиценци од 01.04.2010. У одговору на тужбу се даље наводи да Регистрант нема интерес нити намеру да користи предметне називе домена о чему је благовремено обавестио Тужиоце, затим да предметне називе домена у пракси не користи као и да исти нису у функцији, затим, да су једино Тужиоци одговорни зашто су називи домена још увек код Регистранта, као и да Регистрант никада није одбио да пренесе власништво над називима домена, па да је стога тужба непотребна.

У одговору на тужбу се даље истиче да је Регистрант у више наврата захтевао од Тужилаца да им доставе Уговор о лиценци, с обзиром да је носилац међународног жига „HAGLEITNER“ Тужилац првог реда, а од регистранта се захтевало да регистрације назива домена пренесе на Тужиоца другог реда.

У одговору Регистранта се наводи да је тужба непотребна, јер је уз тужбу достављен Уговор о лиценци који је Регистрант тражио Тужиоцима дописом од 13.11.2013. и да сада Регистрант може да поступи по одредби члана 15. Општих услова регистрације .rs домена и да на Тужиоца другог реда пренесе називе домена »hagleitner.rs« и »hagleitner.co.rs«.

Уз одговор на тужбу регистрант је доставио копију преписке међу странкама и то:

- фотокопију дописа Регистранта од 17.10.2013;
- фотокопију дописа Тужилаца од 04.11.2013;
- фотокопију дописа Регистранта од 13.11.2013;
- фотокопију дописа Тужилаца од 26.11.2013;
- фотокопију дописа Регистранта као одговор на допис тужилаца од 26.11.2013;
- фотокопију дописа Тужилаца од 13.01.2014;
- фотокопију дописа Регистранта од 23.01.2014;

- фотокопију дописа Тужилаца од 14.02.2014; Копију дописа Регистранта од 27.02.2014.

Тужиоци су се у поднеску од 13.06.2014. изјаснили на Одговор на тужбу регистранта у којем наводе да Регистрант без правног основа користи предметне називе домена и да одбија да их пренесе на Тужиоца. У поднеску Тужилаца се даље наводи да се у Општим условима регистрације rs домена нигде не прописује да је услов за пренос регистрације домена оно чиме Регистрант условљава пренос. Даље се наводи да је неактиван статус предметних назива домена наступио у марту 2014. године.

На усменој расправи која је одржана 17.07.2014. године у просторијама Привредне коморе Србије пуномоћник тужиоца истакла је да остаје у свему при тужби и тужбеном захтеву. Тврди да је тужилац власник жига и да регистрант неовлашћено користи тај жиг. Тврди да је тужилац другог реда носилац права на коришћење жига и да су испуњени сви услови из члана 22. Правилника. Тврди да је регистрант признао тужбени захтев и остаје при тужбеном захтеву.

Пуномоћник регистранта остао је при свему што је изнето у одговору на тужбу. Тврди да регистрант не користи жиг. Признао је тужбени захтев, али му смета што је првотужилац тражио простом наредбом да се спорни називи домена пренесу без пружања правног основа, па је регистранту то засметало, али сада када је видео уговор о преносу лиценце са тужиоца првог на тужиоца другог реда признаје тужбени захтев. Тражи да Веће обавезе тужиоца да сноси трошкове овог поступка и тражи да тужилац првог реда плати трошкове преноса спорних домена у износу од 3.828,00 динара а према рачуну „Bg dream technologies“ од 17.10.2013.

Даље наводи да је Регистрант спорне називе домена регистровао уз знање власника жига и савесно га користио до јуна 2013. године, када се регистрант упустио у писану расправу. Пуномоћник регистранта наводи да је регистрант поседовао право да користи жиг и на основу тога је 27.10.2013 прудужио трајање регистрације спорних назива домена на још 1 годину. Истиче да Регистрант називе домена није користио и да се нису рекламирали.

Тужиоци су на усменој расправи преиначили тужбени захтев и тражили да Арбитражно веће донесе одлуку којом се усваја тужбени захтев тужиоца првог реда и да се наложи Регистру националног интернет домена Србије да по истеку рока од 10 дана од дана пријема одлуке Арбитражног већа без одлагања изврши пренос регистрације назива националних интернет домена »hagleitner.rs« и »hagleitner.co.rs« са Регистранта на тужиоца првог реда. Тужилац је остао при захтеву да регистрант накнади све трошкове поступка у року од 8 дана од дана правоснажности ове одлуке, под претњом принудног извршења.

Након преиначења веће је одлучивало само о преиначеном тужбеном захтеву.

Пуномоћник регистранта се сагласио да се тужбени захтев тужилаца преиначи и навео да га у целости признаје. Остао је при захтеву да се регистранту надокнаде трошкови регистрације и трошкови заступања у износу од 52.500,00 динара укупно.

Имајући у виду да је Регистрант признао преиначени тужбени захтев тужилаца, Арбитражно веће је закључило усмену расправу и донело одлуку као у изреци.

У складу са чланом 32. став 2, *Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације назива националних интернет домена*, Арбитражно веће констатује да тужиоци немају право на повраћај регистрационих трошкова у поступку, без обзира на његов исход.

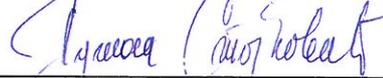
Како Комисија за решавање спорова поводом регистрације назива националних интернет домена при Привредној комори Србије нема надлежност да одлучује о другим имовинскоправним захтевима странака, она упућује Регистранта да свој захтев за накнаду трошка регистрације спорног интернет домена оствари у грађанском судском поступку, ако то жели.

На основу члана 31. *Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације назива националних интернет домена* арбитражна одлука је коначна и против ње нема места жалби.

Одлука Арбитражног већа се извршава по истеку рока од десет дана од дана пријема одлуке код Регистра, осим у случају да је страна у поступку доставила доказ о покретању поступка пред надлежним судом, када се извршење одлуке одлаже до правноснажности одлуке суда.

У Београду,
01. август 2014.

АРБИТРАЖНО ВЕЋЕ:

Председавајући арбитражног већа
Душан Стојковић

Члан арбитражног већа
Проф. др Слободан Марковић

Члан арбитражног већа
Дејан Ђукић

